

[Justitsministeren]

Vi har selvfølgelig i regeringen gjort os vore overvejelser om dette spørgsmål, og vi følger de tilsvarende overvejelser om et forbud mod voldsfilm, som for tiden foregår i Norge og Sverige. Og vi har, således som statsministeren for nylig har lovet det i anledning af et spørgsmål fra kristeligt folkepartis side, bedt politiet om at undersøge udbredelsen af disse kassettebånd. De svar, vi har fået fra politiet, tyder ikke på, at der er tale om noget større problem, men jeg er naturligvis opmærksom på, at den tekniske udvikling på dette som på så mange andre områder giver mulighed for en mere udbredt anvendelse.

Derfor synes jeg, at vi skal overveje det problem, som kristeligt folkeparti har rejst, alvorligt.

Partiet har ikke givet nogen anvisning på, hvorledes et forbud i givet fald teknisk burde udformes, og der er vel også flere muligheder.

Inden for det område, der hører under justitsministeriet, vil det være mest nærliggende at overveje strafsanktioneret forbud mod salg eller anden udbredelse af kassettebånd o. lign., der indeholder voldsskildringer, og efter bemærkningerne til forslaget måtte et sådant forbud jo være rettet mod salg eller udlejning til børn. Men spørgsmålet om et sådant forbud må give anledning til principielle overvejelser og til, at vi kommer ud i en række vanskelige afgrænsnings-spørgsmål. Jeg skal ikke gå i detaljer, men blot fremhæve de vanskeligheder, det vil indebære i en lovbestemmelse at udskille de voldsfilm, der ønskes forbudt, fra andre film indeholdende voldelige optrin.

Lad mig nævne fra egen erfaring, at vi jo en gang imellem ser film på fjernsynet, som virker skrækindjagende på børn, selv om der overhovedet ikke foregår vold. Det kan være et enkelt menneske i en angstfyldt situation, som der på en meget fin kunstnerisk måde gives udtryk for. Det kan virke langt mere afskrækkende, tror jeg selv, på børn end de mere groteske former for vold, som findes på videokassettebånd, og det er en af grundene til, at jeg tror, at afgrænsningen, når vi skal se på børnenes interesser, kan være ganske vanskelig.

Jeg skal også sige, at de udtalelser, vi har fået fra politiet, peger på vanskelighederne ved med en rimelig effektivitet at påse over-

holdelsen af en straffebestemmelse af den her omhandlede karakter.

Jeg ved ikke, om vi kan håbe på en vis form for – hvad skal vi kalde det? – selvsonering eller selvcensur hos branchen. Jeg ved, at der er bestræbelser i gang på dette område i Sverige. Kunne man nå dertil, var det naturligvis det bedste. Der er også en spæd begyndelse til det i Danmark, men om vi kan sætte nogen større lid til det, tør jeg ikke sige på dette tidspunkt.

Lad mig sige, at jeg finder det nyttigt, at man har rejst denne debat. Der er tale om et alvorligt problem, men problemet bør ses i sin fulde udstrækning, og jeg føler ikke, at vi på nuværende tidspunkt har fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tage en endelig stilling til dette spørgsmål.

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet vender sig med afsky mod vold, og det gør vi, hvad enten den optræder som egentlig vold eller bruges med det ene formål at tjene penge, og det er jo det sidste, der er tale om i den sag, der her er rejst.

Volden skal bekæmpes, ingen tvivl om det. Jeg så for nogen tid siden i en TV-avis et eksempel på, hvordan den pornografiske vold kan forekomme på videobånd. Jeg må erkende, at min umiddelbare reaktion var – i øvrigt som de fleste andres reaktion, går jeg ud fra – at sådan noget simpelt hen bør forbydes, men som så ofte før kan den umiddelbare holdning jo ikke altid holde i forhold til en nærmere efterprøvning. Spørgsmålet er nok, om forbud er den rigtige fremgangsmåde. Forbud er i hvert fald ofte ledsaget af negative virkninger, af omgørelser af illegale aktiviteter osv., og vi skal vel i øvrigt også nok passe en lille smule på, at vi ikke efterhånden kommer så langt ud, at der skal lovgives og laves regler på nær sagt alle livets områder. I øvrigt vil der jo også, som ministeren var inde på, være vanskeligheder med at finde en rimelig afgrænsning i forhold til den vold, som beskrives andre steder, også andre steder, hvor børn og unge umiddelbart har adgang til at opleve den.

På den anden side er volden, også den vold, der optræder i blade, på film og på videobånd, ubehagelig, ja, den er ofte direkte afskyelig. At volden i blade, på film og på